

Комисия по външни работи

2016/2059(INI)

14.7.2016

СТАНОВИЩЕ

на комисията по външни работи

на вниманието на комисията по промишленост, изследвания и енергетика

относно стратегия на ЕС за втечнения природен газ и неговото
съхранение
(2016/2059(INI))

Докладчик по становище: Такис Хаджигеоргиу

PA_NonLeg

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по външни работи приканва водещата комисия по промишленост, изследвания и енергетика да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. счита, че енергийна сигурност може да бъде постигната най-ефикасно посредством по-добро съгласуване на националните политики в областта на енергетиката, създаване на истински енергиен съюз с единен енергиен пазар и обща политика в областта на енергетиката, както и сътрудничество между държавите членки по този въпрос, в съответствие с принципите на солидарност и доверие; счита в тази връзка, че по-нататъшното интегриране на политиката в областта на енергетиката следва да бъде в полза на държавите членки, в съответствие с целите на ЕС и международните задължения, както и със заявените цели, и следва да не бъде в противоречие с интересите на държавите членки или на техните граждани; подкрепя усилията за постигане на обща позиция на ЕС в многостранните институции и рамки в областта на енергетиката;
2. подчертава, че енергията е основно благо за човека и че една от важните цели на енергийния съюз е да се осигури равнопоставен достъп на приемливи цени за всички и да се води борба срещу енергийната бедност и монополите; счита, че чрез сътрудничество по въпросите на енергетиката, свързани с преноса, сигурността на доставките и производството, ЕС може да осъществи положителен принос към усилията за насърчаване и укрепване на демокрацията, на принципите на правовата държава и на правата на човека в държавите партньори; припомня, че дипломатията във връзка с изменението на климата е неразделна част от външната политика на ЕС и призовава в тази връзка за цялостното интегриране на нейните политики в областта на климата в енергийната политика на ЕС, както и за цялостна стратегия, която ще гарантира ефективно прилагането на това обвързване; изтъква факта, че доставчиците на газ трябва да зачитат международните права на човека и екологичните стандарти на ЕС;
3. счита, че за да функционира енергийният съюз, от съществено значение е да са налице достатъчен брой връзки между държавите членки и че това се отнася както за газопроводите, така и за електроенергийните мрежи; счита, че само по този начин ще бъде възможно да се сведат до минимум неблагоприятните последици, предизвикани от доставчиците;
4. призовава за изграждането на по-добри връзки между политиките в областта на енергетиката и на климата; припомня необходимостта да се избегне създаването на нова зависимост от изкопаеми горива и необходимостта до 2050 г. емисиите на парникови газове да се намалят до 80 – 95% под равнищата от 1990 г.;
5. подчертава, че втечненият природен газ (ВПП) и съхранението на газ са от особено значение, за да се избегне зависимост от един единствен доставчик на енергия с оглед постигането на енергийна сигурност; отбелязва решението на Съединените щати да извършват износ за ЕС; призовава в тази връзка за насърчаване и разработване на нови възли за природен газ, на коридори за пренос и на станции за съхранение на ВПП в централните и югоизточните региони и в крайбрежните

райони на Балтийско и Средиземно море, както и да се използват в максимална степен съществуващите терминали за съхранение на ВПГ; счита, че подобни мерки биха могли да спомогнат за подобряване на енергийната сигурност, като се имат предвид спадът на търсенето на газ в Европа, рискът от блокирани активи и целите на ЕС в областта на климата и енергетиката за 2030 и 2050 г.; подчертава, че в предстоящите договори за доставки на газ Комисията следва да вземе предвид факта, че в бъдеще производството на природен газ по „изкуствен“ начин ще играе важна роля;

6. подчертава значението на намаляването или премахването на зависимостта на ЕС от вноса на нефт и газ от авторитарни режими, които нарушават правата на човека, за да се отстояват основополагащите ценности на ЕС и да се гарантира ефективността на външната дейност на ЕС;
7. отбелязва перспективата за много голямо нарастване (с 50%) на предлагането на ВПГ в световен мащаб през следващите години и, съответно, за по-ниски цени; посочва, че това представлява много важна възможност за ЕС, особено що се отнася до сигурността и устойчивостта на доставките на природен газ;
8. счита, че ВПГ, междусистемните връзки и съхранението на природен газ са важни елементи на енергийния съюз и следва да допринасят за прекратяването на енергийната изолация от какъвто и да било вид по отношение на държавите членки и на регионите на ЕС; изтъква необходимостта от подкрепа за най-уязвимите държави в усилията им да разнообразят своите източници и маршрути на доставки; счита, че това следва да се извърши чрез създаването на нови терминали за ВПГ, разпределителни системи и междусистемни газопреносни връзки с капацитет за обратно подаване (особено в по-отдалечените и/или по-слабо свързаните държави членки, като Гърция, България, прибалтийските държави и Испания), като се гарантира сигурността на морските маршрути за доставки и чрез укрепване на енергийната сигурност на държавите членки, като се ограничи търсенето посредством мерки за ефективност; припомня, че насърчаването на използването на ВПГ ще подтикне държавите членки да разчитат в по-малка степен на друг внос, като се има предвид, че за всеки 1% подобрение на енергийната ефективност вноса на газ в ЕС спада с 2,6%;
9. изразява загриженост във връзка с предложението за удвояване на съществуващия капацитет на газопровода „Северен поток“, подчертава, че този проект е в противоречие с основните принципи на един напълно интегриран, сигурен, конкурентоспособен и устойчив енергиен съюз и изразява сериозни съмнения относно неговата съвместимост с вътрешния енергиен пазар, и по-специално третия енергиен пакет; подчертава, че ако бъде осъществен, газопроводът „Северен поток 2“ ще противоречи на принципа на солидарност и доверие между държавите членки, ще подкопае досегашните усилия за диверсификация на източниците на доставки, по-специално в Централна и Югоизточна Европа, и ще се отрази неблагоприятно на икономическата устойчивост и ефективност на съществуващите и бъдещите терминали за ВПГ;
10. посочва, че с оглед на перспективите за нарастване на доставките на ВПГ през следващите години посочената стратегия може да бъде допълнена от оценка на

потребностите по отношение на товарните плавателни съдове за ВПГ и от мерки, с които да се позволи на корабостроителната промишленост в ЕС да използва тази възможност, с което ще се допринесе за постигането на целта да се увеличи дялът на сектора от БВП на 20% през 2020 г.; призовава да се извършва мониторинг на стандартите за безопасност на транспорта на ВПГ и, ако е необходимо, те да се направят по-стриктни в контекста на мерките за предотвратяване на тероризъм;

11. призовава за по-голяма степен на сближаване и повече полезни взаимодействия между институциите и по-специално за по-добро интегриране на приоритетите на външната енергийна сигурност в политиките, които следва заместник-председателят на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (ЗП/ВП), както и за по-добро съгласуване между ЗП/ВП и съответните членове на Комисията; призовава ЗП/ВП, заедно с държавите членки, да укрепи съществуващото и да установи ново сътрудничество в областта на енергетиката с настоящите и потенциалните доставчици, както и с транзитните държави и други ключови участници; призовава в тази връзка ЗП/ВП редовно да информира Парламента относно изпълнението на плана за действие за дипломация на ЕС в областта на енергетиката;
12. счита, че ЕС следва да работи в тясно сътрудничество с международните си партньори и в рамките на международните форуми, за да гарантира свободен, ликвиден и прозрачен пазар на ВПГ в световен мащаб.

**РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В ПОДПОМАГАЩАТА
КОМИСИЯ**

Дата на приемане	12.7.2016
Резултат от окончателното гласуване	+: 60 -: 5 0: 2
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Lars Adaktusson, Michèle Alliot-Marie, Nikos Androulakis, Francisco Assis, Petras Auštrevičius, Mario Borghezio, Elmar Brok, Klaus Buchner, James Carver, Fabio Massimo Castaldo, Lorenzo Cesa, Javier Couso Permuy, Andi Cristea, Mark Demesmaeker, Georgios Eptideios, Knut Fleckenstein, Anna Elżbieta Fotyga, Eugen Freund, Michael Gahler, Iveta Grigule, Sandra Kalniete, Manolis Kefalogiannis, Afzal Khan, Janusz Korwin-Mikke, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Ilhan Kyuchyuk, Arne Lietz, Barbara Lochbihler, Sabine Lösing, Andrejs Mamikins, David McAllister, Tamás Meszerics, Francisco José Millán Mon, Javier Nart, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Ioan Mircea Pașcu, Vincent Peillon, Alojz Peterle, Tonino Picula, Cristian Dan Preda, Jozo Radoš, Sofia Sakorafa, Jacek Saryusz-Wolski, Jaromír Štětina, Charles Tannock, Ivo Vajgl, Geoffrey Van Orden, Hilde Vautmans, Boris Zala
Заместници, присъствали на окончателното гласуване	Laima Liucija Andrikienė, Andrzej Grzyb, Takis Hadjigeorgiou, Marek Jurek, Soraya Post, Tokia Saïfi, Igor Šoltes, Eleni Theocharous, Traian Ungureanu, Bodil Valero, Marie-Christine Vergiat, Janusz Zemke
Заместници (чл. 200, пар. 2), присъствали на окончателното гласуване	Beatriz Becerra Basterrechea, Therese Comodini Cachia, Edouard Ferrand, Liliana Rodrigues